Dosarul nr. 2-841/23
2-23089535-24-2-22062023

HOTĂRÎRE
În numele Legii

15 martie 2024 or.Criuleni
Judecătoria Criuleni, sediul central
Instanța în componența
Preşedintele şedinţei, judecător Arapu-Buţco Alina
Grefier Nichitin Oxana

examinând în şedinţa de judecată publică, cererea de chemare în judecată înaintată de „Telecomunicații" SA către Stavilă Ion cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.
Avocat Nina Garștea, ce reprezintă interesele reclamantului, a pledat întru admiterea acțiunii în baza pretențiilor formulate.
Avocatul Mișcoi Mihail, ce reprezintă interesele pîrîtului, a pledat întru respingerea pretențiilor din acțiune.

Dispozitivul hotărârii a fost emis la 15 martie 2024
Hotărârea motivată a fost întocmită la 08 aprilie 2024

C O N S T A T Ă :

Pretențiile și argumentele reclamantului.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 22.06.2023, reclamanta „Transcomunicații" SA, din numele și în interesele căreia acționează reprezentantul convențional, avocatul NINA Garștea, împuternicită în baza mandatului avocațial seria MA nr. ***** din 21 iunie 2023, a solicitat instanței ca să pronunțe o hotărâre prin care să încaseze din contul lui Stavila Ion în beneficiul „Transcomunicații" SA suma datoriei în mărime de 23490 de lei, a dobânzii de întârziere, a cheltuielilor de taxă de stat în mărime de 771,89 de lei și a cheltuielilor pentru onorariul avocatului în sumă de 5500 lei.

Cerințele formulate de „Transcomunicații" SA au fost motivate pe existența raporturilor contractului de prestări servicii, instituite între reclamantă și Stavilă Ion.

Astfel, partea arată că în perioada de 25.06.2021 până la 13.01.2023, „Transcomunicații" SA, a prestat pentru Stavilă Ion servicii de parcare, oferindu-i un teritoriu pentru parcarea Autocamionului ***** cu remorca *****

Dreptul reclamantului la activitatea în domeniul prestării serviciilor de exploatare a parcărilor este atribuit conform Autorizației de funcționare a unităților de comert şi alimentație publică nr. 085 din 15.03.2023 (care se reînnoieşte periodic).

În pofida faptului că „Transcomunicații" SA nu a creat impedimente în folosirea parcării de către pîrât, acesta nu a achitat integral plata pentru serviciile prestate.

Susține că conform datelor de evidenţă contabilă ale „Transcomunicații" SA (Actul de verificare privind decontările reciproce), la data de 17.01.2023, din totalul sumei debitoare de 32990 lei, pârâtul a achitat doar suma de 9 500 lei, debitul restant constituind 23 490 lei.

În data de 13 ianuarie 2023, pîrîtul şi-a ridicat mijlocul de transport de pe teritoriul parcării, părțile au semnat în prezența inspectorului de poliție dl. Ursachi Cezar- actul de predare-primire a mijlocului de transport, pe care partea pîrîtă a menționat lipsa cărorva pretenții în raport cu starea mijlocului de transport.

A fost semnat și actul de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor nr. ***** din 13.01.2023.

Înaintîndu-i spre plată Factura fiscală nr. ***** din 13.01.2023, pârâtul a refuzat achitarea deplină a acesteia, invocînd dezacordul în raport cu modalitatea de plată, menționînd pe acte- Actul de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor nr. ***** din 13.01.2023 şi Factura fiscală nr. ***** din 13.01.202, că – „întelegerea a fost lunar", însă, în toată perioada folosirii teritoriului pentru parcare, pîrîtul nu a achitat nici lunar şi nici în alte periodicități.

Prin cererea prealabilă de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară recepționată la data de 08.02.2023, s-a solicitat achitarea benevolă a debitului restant până la data de17.02. 2023, cerere care însă a fost lăsată fără executare de către pîrît.

Serviciile de parcare cu certitudine au fost prestate de către „Transcomunicații" SA, fapt confirmat prin actul de predare-primire a mijlocului de transport, actul de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor nr. ***** din 13.01.2023 şi, nu în ultimul rând, Factura fiscală nr.***** din 13.01.2023.

Reclamanta a susținut că cerințele înaintate în prezenta acțiune, sunt axate pe realizarea raportului juridic, generator-de drepturi ale reclamantului, pe de o parte, de a solicita încasarea plății pentru serviciile prestate şi, corelativ - de obligații ale pârâtului, pe de altă parte, de a achita aceste servicii de care a beneficiat, cu aplicarea consecințelor răspunderii civile se circumscriu sub incidența următoarelor norme juridice de drept art. 308, 774,775, 776, 858, 861, 1330, 1376 şi 619 alin.(2) Cod civil.

Poziția pârâtului.

După depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, pârâtului Stavilă Ion i-a fost comunicată copia acțiunii cu anexe, fapt confirmat prin avizul de recepție, f.d. 37, iar ca urmare prin cererea din 17.07.2023, reprezentantul pîrîtului Stavilă Ion, avocatul Mihail Mișcoi,

împuternicită în baza mandatului avocațial seria MA nr. ***** din 14 iulie 2023, a solicitat de a fi dispusă examinarea cauzei în procedură generală, cu participarea părților, pentru a da posibilitatea părților de a-și formula, argumenta, dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei.

Prin încheierea instanței din 01 august 2023, cauza a fost trecută de a fi examinată în procedura generală contencioasă, fiind fixată ședința de examinare pentru 17 noiembrie 2023.

În întâmpinare, în data de 20.11.2023, reprezentantul pîrîtului, avocatul Mișcoi Mihail a depus referință, la cererea de chemare în judecată, în care a solicitat respingerea acesteia, ca neîntemeiată din următoarele considerente.

A priori, a menționat că sunt în prezența unui raport civil, în care pîrîtul , Stavilă Ion, are calitatea de consumator, iar reclamanta „Transcomunicații" SA are calitatea de profesionist.

A menționat că în conformitate cu Autorizația de funcționare a unităților de comerț și alimentatia publică nr. 085 din 15 martie 2023, eliberată pentru unitatea comercială „Transcomunicații" SRL, genul activității de comert al celei din urmă, reprezintă serviciile de exploatare a parcărilor, iar grupul de servicii prestate - ofertă de spații pentru garare a autovehiculelor pe un teritoriu special.

De asemenea, atrage atenția asupra faptului că la compartimentul, „condiții speciale" autorizației sus-menționate, specifică obligația respectării stricte a legii privind protecția consumatorului, legii cu privire la comertul interior.

Susține că pretenția reclamantei, prin care solicită încasarea din contul pârâtului. Stavilă Ion, a datoriei în cuantum de 23,490 lei cu titlu de datorie contractuală, acumulată în urma prestării serviciilor de parcare pentru perioada 25.06.2021-13.01.2023, este neîntemeiată, deoarece, la negocierea condițiilor pentru prestarea serviciilor de exploatare a parcării, pârâtul şi reclamanta au convenit asupra faptului că plata pentru serviciile prestate şi locațiune se va efectua lunar, calculată începând cu data de 17.07.2023, pentru care, ambele părți şi-au exprimat acordul verbal, fără a încheia în scris contract de prestări servicii.

Mijlocul de transport de model *****, cu n/î ***** a fost lăsat la parcarea ce aparține reclamantei la data de 25.06.2021 de către fostul proprietar al acestuia, iar pîrîtul , a dobîndit dreptul de proprietate la data de 17.07.2021, fapt care se atestă prin schimbarea numerelor de înmatriculare, și anume ***** și al remorcii *****.

Între reclamant și pîrît a avut loc înțelegerea că plata pentru serviciile de parcare prestate se va efectua lunar a câte 500 lei fiecare lună, începând cu data de 17.07.2021.

Pe cînd reclamanta a eliberat o singură factură fiscală, încălcând condiția asupra cărora au convenit de comun-acord, calculând datoria începând cu data de 25.06.2021-13.01.2023.

Deci, reclamanta solicită plata pentru serviciile de parcare de la Stavilă lon inclusiv pentru perioada 25.06.2021 - 17.07.2021, însă, în perioada stipulată dînsul nu

deținea dreptul de proprietate asupra autovehiculului, acesta fiind lăsat în parcare de către fostul proprietar, iar nemijlocit, pârâtul, a dobândit dreptul de proprietate la data de 17.07.2021, iar prin înțelegerea privitor la plata pentru parcare, la fel, pârâtul şi-a asumat obligația de plată începînd cu data de 17.01.2021.

Factura fiscală nr. ***** din 13.01.2023 eliberată de către SA „Transcomunicații" este indicat la denumirea serviciilor prestate „servicii deparcare", or, pârâtul Stavilă Ion, a contractat serviciile de exploatare a parcării, iar în Clasificatorul activităților din economia Moldovei (CAEM-2) aprobat şi pus în aplicare la 7 mai 2019 prin Ordinul Biroului Naţional de Statistică nr.28 din 07 mai 2019, nu se regăseşte un asemenea serviciu precum „servicii de parcare" pentru care „ Telecomunicații" SA solicită plata.

Astfel, că reclamanta nu poate pretinde de la pârâtul Stavilă Ion plata pentru alte servicii decât cele prestate, or, includerea în factura fiscală a unui asemenea serviciu este ilegală.

Indică că conform pct. 7 al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, prin parcare se înțelege, stationarea vehiculului într-un loc destinat acestui scop, semnalizat prin indicatoarele 5.26, 5.48.1-5.48.3 şi marcajul1.1.1, d)".

Arartă, că cuvântul parcare utilizat în sintagma „servicii de parcare", reprezintă un verb, care în sensul dicționarului explicativ, presupune acțiunea de a lăsa un vehicul să staționeze întrun loc public (anume amenajat), or, pârâtul Stavilă Ion, nu a apelat la serviciile reclamantei în vederea parcării de către aceasta a autocamionului, ci la serviciile de exploatare a parcării, adică de utilizare a parcării pentru realizarea obiectivului său, iar, nemijlocit autovehiculul a fost parcat de către pîrîtul Stavilă Ion.

Reiterînd normele art. 777 alin. (2), 1011, 1012, 1014, 1015, 1019 Cod civil și art.6 lit.d) al Legii nr.105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor, atrage atenția că prețul pentru serviciile de parcare, **propus de către „Transcomunicații" si acceptat de către pârâtul Stavilă Ion, constituia inițial 600,00 lei (inclusiv TVA) pentru o lună, fapt care se confirmă şi prin Ordinul nr. 45 din 31.12.2017.**

Însă, la data de 23.09.2021, prin Ordinul nr. 35-P, cu privire la modificarea tarifelor pentru parcare, emis de către Directorul S.A. „Transcomunicații", Antonina Bernavschi, s-a dispus majorarea tarifelor din data de 01.10.2021, prețul serviciilor de Parcare Autocamioane constituind ulterior suma de 1080,00 lei (inclusiv TVA), adică cu 480 lei mai mult.

Stavilă Ion, nu a fost informat prin nici o modalitate de către reclamantă despre emiterea Ordinului privind modificarea tarifelor pentru parcare, necunoscând despre majorarea prețului, care este una semnificativă, astfel, încălcându-se drepturile pârâtului, în calitatea sa de consumator.

Or, acest fapt indică la reaua-credință a reclamantei, care având calitatea de profesionist, intenționat a eschivat de la onorarea obligației de informare a pîrâtului Stavilă Ion despre majorarea prețului pentru serviciile contractate.

Contrar dispozițiilor legale menționate, reclamanta nu şi-a executat obligația de informare a pârâtului, despre majorarea prețului pentru serviciile prestate, iar la data de 13.01.2023, pârâtul a fost pus deja în fața faptului împlinit, imputându-se contrar bunei-credințe, obligația de achitare pentru serviciile exploatare a parcării, pentru perioada 01.10.2021-13.01.2023, calculată conform prețului de după majorare, adică de 60 lei/zi.

Nefiind de acord cu factura emisă de către „Transcomunicații" SA în vederea efectuării de către pârâtul Stavilă Ion a plății pentru așa numitele servicii de parcare, pentru perioada de 25.06.2021-13.01.2023, precum şi cu prețul majorat din data de 01.10.2021, fără informarea acestuia de către reclamantă, dînsul a efectuat plata de 9500 lei, conform prețului stabilit inițial, pentru perioada de 17.07.2021-13.01.2023, (19 luni x 500 lei), conform condițiilor negociate preventiv.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei „Transcomunicații" SA, avocatul NINA Garștea a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept indicate, solicitând admiterea acesteia.

Astfel, partea a relatat că în perioada 25.06.2021 până la 13.01.2023, reclamantul a acordat cu termen de folosinţă temporară pârâtului un loc de parcare, pe care ultimul a păstrat mijlocul de transport cu rechizitele indicate în acţiunea civilă.

Dreptul reclamantului cu privire la prestarea serviciilor de acordare în locaţiune a locurilor de parcare a fost exercitat în conformitate cu autorizaţia de funcţionare a unităţilor de comerţ, care se reînnoiește în fiecare an.

În toată această perioadă, reclamantul nu a creat careva impedimente pârâtului de a se folosi de locul de parcare, acesta cum a plasat mijlocul de transport, aşa l-a şi ridicat, în deplină integritate, însă pentru care pîrîtul nu a achitat toată datoria acumulată în această perioadă. Potrivit datelor de evidenţă contabilă, pârâtul din suma totală de 32990,00 lei, a achitat doar suma de 9500,00 lei, debitul restant rămânând neachitat.

În perioada menționată, reclamantul nu putea găsi pârâtul, deoarece ultimul nu achita şi nici măcar nu se prezenta să perfecteze un contract, după cum a promis la momentul plasării mijlocului de transport, astfel încât, doar prin intermediul inspectorului de sector, pârâtul a putut fi găsit şi la 13 ianuarie 2023, pârâtul în prezenţa colaboratorului de poliţie, şi-a ridicat mijlocul de transport.

Pîrîtul, verificând starea tehnică a unității de transport şi integritatea, nu a înaintat careva pretenţii.

De către Stavilă Ion, a fost semnat actul de confirmare a executării prestării serviciilor de către reclamant, actul de predare-primire a mijlocului de transport şi a semnat şi factura, prin care a indicat dezacordul cu privire la forma de plată, menţionând că a avut loc o înțelegere de a fi achitata plata lunară. Fiindu-i înaintată spre plată factura fiscală, pârâtul a refuzat achitarea deplină a acesteia, din motivele expuse.

În încercarea reclamantului de a soluţiona pe cale amiabilă litigiul respectiv, prin intermediul factorului poştal a fost expediată cererea prealabilă de soluţionare a litigiului, care a fost recepţionată de către pârât la data de 08.02.2023, însă la care pârâtul nu a reacţionat în nici un fel. Aceste circumstanţe, au determinat reclamantul să demareze procedura de soluţionare a prezentului litigiu prin intermediul instanţelor judecătoreşti competente.

Conform facturii fiscale prezentate, conform actului de primire-predare a serviciilor şi a mijlocului de transport, cu certitudine se confirmă că a fost realizat un raport juridic, obligaţiile în virtutea căruia nu au fost executate de către pârât.

În acţiunea civilă, s-a făcut referinţă la normele speciale care reglementează statutul şi regimul juridic al facturii fiscale, ca fiind un document contabil primar cu regim special, care confirmă efectuarea obligaţiunii economice şi care confirmă faptul livrării serviciilor.

Cu privire la dobânda de întârziere, aceasta a fost solicitată începând cu 17.02.2023, data când oficial pârâtul a fost pus în întârziere prin reclamaţia prealabilă, până la 16 iunie 2023, care constituie suma de 2239,00 lei.

Suplimentar, a ţinut să menţioneze faptul că pârâtul a recunoscut faptul staționării mijlocului de transport pe teritoriul reclamantului, se atestă prin semnarea celor trei acte - actul de primire-predare a mijlocului de transport, actul de primire-predare a serviciilor prestate și factura fiscală în perioada în care a fost indicată.

Referitor la alegația părții pîrîte cu referire la faptul că a fost emisă doar o singură factură pe toată perioada, aceasta este o poziție expusă de pîrît, or forma lunară la care insistă pârâtul, este o declarație unilaterală. Ultimul nu a prezentat nici o confirmare a faptului că a fost încheiată o convenție între reclamant și pârât prin care au convenit părțile la achitarea lunară. Or, dacă partea susține că înțelegerea de plată a fost lunară, atunci trebuia să se prezinte lunar și să efectueze plata lunară sau cel puțin să se prezinte și să încheie un contract în care putea liber să determine și să stabilească forma corespunzătoare.

În cazul în care pârâtul a dispărut, reclamantul nu cunoștea când pârâtul va reveni și găsirea pârâtului a fost posibilă doar prin intermediul organelor de poliție.

Legislația nu prevede careva obligații de a emite factură lunară, nu avea sens de a fi emise un șir de facturi, când pârâtul oricum nu se prezenta să le semneze sau să le achite.

La acea poziție expusă de pîrît că în factură au fost denumite servicii de parcare, până la urmă nu afectează semantica și conținutul raportului juridic realizat între reclamant și pârât, ori în orice caz, conform autorizației de parcare și nu în ultimul rând conform punctului 2 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 672, acestea sunt niște servicii aferente prestate de proprietarii de parcare contra plată pentru oferirea unui teritoriu special pentru gararea mijloacelor de transport, ceia ce a fost de fapt realizat.

În modul prevăzut de legislația fiscală și anume art. 298 din Codul fiscal, reclamantul cu regularitate achită taxele locale, prezintă dări de seamă pentru activitatea efectuată, careva încălcări, reclamantul nu a avut din partea autorităților publice stabilite.

Cu referire la tarife, în strictă conformitate cu prevederile punctului 7 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 672, susţine avocatul că reclamantul afișează la intrare, lizibil, programul de lucru, prețurile și tarifele serviciilor prestate, ori autoritatea publică conform aceluiași regulament, cu regularitate verifică și monitorizează respectarea legislației de către reclamant.

În baza celor expuse, solicită admiterea acțiunii, să fie încasată datoria din contul lui Stavilă Ion în beneficiul reclamantului S.A. „Transcomunicații" în mărime de 23490,00 lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 2239,00 lei, încasarea taxei de stat în mărime de 771,89 lei și încasarea serviciilor de asistență juridică în mărime de 5500 lei.

La întrebările reprezentantului pârâtului, reprezentantul reclamantului a menţioant asupra faptului că, serviciile prestate de către reclamantul S.A. „Transcomunicații" în beneficiul lui Stavilă Ion constau din acordarea locului de parcare pentru păstrarea mijlocului de transport, contra plată. Poliția la fața locului în momentul ridicării autovehiculului a fost chemată de către administrația S.A. „Transcomunicații". De asemenea, pe parcursul aflării autovehiculului la parcarea S.A. „Transcomunicații", administrația companiei a cunoscut cine este proprietarul acestui autovehicul.

La întrebările instanței, partea a menţionat asupra faptului că mijlocul de transport a fost parcat însăși de pârâtul Stavila Ion. Acest mijloc de transport a fost adus la data de 26.06.2021 și urma ca partea să se prezinte și să încheie suplimentar contract de locațiune a locului de parcare, să perfecteze respectivul contract, însă Stavilă Ion nu s-a prezentat pentru a perfecta actele necesare.

În cazuri similare, beneficiari parchează mijloacele de transport pe o perioadă mai scurtă 1-7 zile, li se eliberează factura şi persoanele deja achită.

A mai expus că în momentul când Stavilă Ion a predat mijlocul de transport la parcare, după cum s-a și menționat anterior, ultimul urma să se prezinte și să încheie un contract de locațiune a locului de parcare, însă ultimul nu s-a prezentat și nici nu a prezentat un careva act, iar ulterior când s-a prezentat, în prezența colaboratorilor de poliție a recunoscut că mijlocul de transport îi aparține, a semnat actul de primire-predare.

Mijlocul de transport a fost ridicat la data de 13.01.2023, iar Stavilă Ion a fost găsit prin intermediul poliției, care s-a prezentat doar la solicitarea colaboratorilor de poliție. Au fost telefonați colaboratorii de poliție, care nemijlocit l-au găsit pe Stavilă Ion, dar reclamantul cunoștea cu siguranță cine era persoana, ca fiind Stavilă Ion. Potrivit ordinului de plată, tariful de plată a fost stabilit pentru o zi de parcare. Plata

lunară poate fi stabilită doar cu persoanele care au încheiat un contract pe o perioadă mai îndelungată.

În anul 2021, plata la zi, conform ordinului nr. 45 din 31.12.2017 constituia 50 lei pe zi pentru autocamioane, ulterior începând cu data de 01.10.2021 s-a majorat plata cu 10 lei, respectiv pentru autocamioane plata constituia 60 lei pe zi.

În situația dată, din considerentul că persoana nu putea fi de găsit, respectiv nu a putut fi avizată despre faptul că din data de 01.10.2021 s-a majorat tariful, însă ordinul era public şi pârâtul putea să vină și să facă cunoștință cu acesta.

Stavilă Ion a fost telefonat de către administrație, pentru a i se aduce la cunoștință faptul că din data de 01.10.2021 s-a majorat plata cu 10 lei pentru autocamioane, însă dacă au fost sau nu întreprinse alte careva acțiuni nu îi este cunoscut.

De asemenea, a indicat că în cazul lipsei contractului, reclamantul nu tarifează lunar, pentru că nu are această posibilitate.

Între părţi, nu a existat o înţelegere cu privire la forma de plată lunară. Tarifele erau afişate la intrarea în parcare, iar pe toată perioada, până când mijlocul de transport a fost ridicat, pârâtul a venit numai la data de 13.01.2023. Ultimul a fost documentat, prin întocmirea actului de primire-predare a mijlocului şi prin actul de prestare a serviciilor şi atât, însă Stavilă Ion nu a invocat motivul neprezenţei sale.

La etapa pledoariilor, reprezentantul reclamantului a comunicat că susține integral acțiunea înaintată, conform temeiurilor de fapt și de drept şi solicită să fie admisă cererea privind încasarea datoriei în mărime de 23490 lei, a dobânzii de întârzîiere în mărime de 2239 lei, a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat și serviciile de asistență juridică, în cuantumurile indicate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul pârâtului, avocatul Mişcoi Mihail, a menţionat faptul că, pârâtul Stavilă Ion nu recunoaște acțiunea înaintată, solicită instanței de a fi emisă o hotărâre de respingere a acțiunii, din următoarele motive.

În primul rând, conform cererii de chemare în judecată și anexelor, se atestă faptul că pârâtul Stavilă Ion, era proprietarul autovehiculului aflat în litigiu din data de 17.07.2021, fapt notat în certificatul de înmatriculare a acestui autovehicul, anexat însăși de către reclamant la materialele prezentei cauze. Cu referire la circumstanțele de fapt ale speței, acest autovehicul a aparținut unei alte persoane și a fost procurat de către pârât, care și staționa la parcarea nominalizată înainte de procurare. Ulterior, acest autovehicul a fost ridicat de la parcare, dus la Secția de înmatriculare și evidență a autovehiculelor și respectiv plasat înapoi. Pârâtul Stavilă Ion recunoaște că mijlocul de transport a fost parcat de la început la această parcare şi numai în momentul în care avea nevoie de acest autovehicul, îl lua, ulterior îl aducea înapoi, deși este un autovehicul pentru activităţi specifice.

Susține partea că în momentul în care a fost parcat acest autovehicul la parcarea nominalizată, pârâtul Stavilă Ion de la bun început s-a interesat care este taxa de parcare, deoarece este o condiție esențială la angajarea pentru astfel de raporturi, unde i s-a comunicat prețul de 500 lei lunar, așa cum a fost stabilit cu proprietarul anterior.

La materialele cauzei nu se regăsește nici o probă care ar dovedi faptul că Stavilă Ion cunoaște, or că i s-ar fi fost adus la cunoștinţă un alt preț. Prețul pretins, afișat la intrare de către administrația S.A. „Transcomunicații", nu era afișat.

Referitor la colaboratorii de poliție, a menţioant că ultimii la data de 13.01.2023 au fost chemați nemijlocit de către pârâtul Stavilă Ion, prin prezența avocatului. Ultimul a plecat la această parcare ca să-și ridice autovehiculul, unde i s-a interzis, până nu achită. Respectiv, a apelat la serviciile unui avocat, care s-a prezentat la fața locului și în urma discuției cu administratorul acestei societăți a înțeles că d-lui nu dorește să recunoască faptul înțelegerii de 500 lei lunar și atunci a pretins la o sumă mai mare unde până nu se achită nu-i permite pazei să elibereze acest autovehicul.

Ulterior, la fața locului au sosit doi colaboratori de poliție, la solicitarea pârâtului Stavilă Ion, care a menţionat privarea ilegală de folosire a bunului ca proprietar. În urma discuțiilor, Stavilă Ion, fiind de bună credință a menționat că nu dorește să se eschiveze și să indice că autovehiculul său nu s-a aflat la parcarea dată. Autovehiculul respectiv, în parcarea dată a staționat o lună și era imposibil să demonstreze reclamantul că autovehiculul staționează din anul 2021, însă ultimul a fost de bună credință și a notat termenul care a stat, cu soluționarea ulterioară în instanța de judecată. Precum s-a invocat în instanţa de judecată, tot aşa s-a invocat şi la faţa locului şi anume că cine are contract achită lunar, însă cine nu are un contract încheiat, achită la zi, conform tarifelor stabilite.

Această obligație și anume ținând cont de actele anexate, se deduce că reclamantul are calitate de profesionist și anume pârâtul Stavilă Ion ca consumator când a lăsat mijlocul de transport la parcarea nominalizată, anume a fost de obligația profesionistului de a încheia cu ultimul un contract și de a semna acest contract cu el, sau de a încheia alte acte cum ar fi acte de predare-primire din care să rezulte clauzele esențiale a acestui raport obligațional.

Referitor la temeiul juridic pentru care se pretinde această plată, se poate observa că se invocă normele contractului de prestări-servicii. Serviciile de parcare, cum este pretins și în factura fiscală, rezultă că cineva ia autovehiculul personal și îl parchează, însă astfel de servicii nu au fost prestate la caz., deci, nu există careva servicii prestate de către S.A. „Transcomunicații" în beneficiul lui Stavilă Ion, dlui nu i-a parcat nimeni acest autovehicul.

Conform actului de decontări reciproce, Stavilă Ion a transferat 9500,00 lei acestei întreprinderi și anume din luna iulie, deși a parcat la data de 17, acesta a calculat-o pe deplin adică din data de 17.07.2021 și până în data de 13.01.2023 – ultima lună tot a calculat-o pe deplin, rezultă 19 luni, iar făcând un calcul matematic ajungem la suma de 9500,00 lei. Totodată, ținându-se cont de faptul că această întreprindere are calitate de profesionist, ultima avea obligația de a explica toate clauzele esențiale a acestui contract. Chiar dacă, Stavilă Ion nu a venit la întocmirea contractului, datele proprietarului mijlocului de transport întreprinderii îi erau cunoscute companiei. Necunoaşterea locului de aflare a persoanei, partea reclamantă urma a efectua o

interpelare către Agenția Servicii Publice, Departamentul Registrului Populației în vederea stabilirii domiciliului persoanei. Este greu de imaginat, cum o persoană poate lăsa un mijloc de transport, în situația în care se invocă deținerea unei autorizații de parcare, fără a fi identificat proprietarul.

În cazul în care persoana nu s-a prezentat la întocmirea și semnarea contractului, nu rămânea decât a fi transmis acesta prin intermediul poștei. Susține reclamantul, că Stavila Ion a fost contactat telefonic, o dovadă a acestui fapt nu se regăsește la materialele dosarului, deşi existau multe mijloace de a-i comunicat pârâtului despre situaţia dată.

Prin urmare, consideră că Stavilă Ion și-a executat integral obligațiunile asumate în acest raport obligațional. Ultimul nu a recunoscut faptele indicate și pretins constatate prin actul de predare-primire a mijloacelor de transport și respectiv prin factura fiscală. Într-adevăr acest act a fost semnat și de către subofițerul superior Ursachi Cezar, deoarece a fost la fața locului. Numai prin intermediul poliției s-a putut obține dreptul de folosință și posesie asupra acestui autovehicul, dat fiind faptul că anterior reclamantul a mai încercat și nu a fost de acord cu asemenea fapt.

În ceea ce priveşte rapoartele între părți, reclamantul urma în temeiul juridic pe care își întemeiază acțiunea, să își concretizeze acțiunea înaintată, deoarece nu este clar, pe o parte sunt indicate normele de prestare servicii, însă se comunică că pârâtului i s-a fost acordat un loc. Este de părăre că însăși reclamantul nu a formulat acțiunea concret pentru ca ulterior deja pârâtul să-și poată formula o poziție de apărare mai bună și concisă.

La întrebările reprezentantului reclamantului, cu privire la o formarea juridică a relațiilor între reclamant și pârât, reprezentantul pârâtului a menţionat că pârâtul procurând acest autovehicul, de către fostul proprietar și administratorul Societății pe Acțiuni, i s-a comunicat că acesta din urmă achitata o sumă de 500 lei lunar. Stavilă Ion venea, lua autovehiculul și nu avea nici o problemă şi cunoștea că prețul este de 500 lei. Pentru Stavilă Ion, nu era obligatoriu un contract în scris pentru ca să-și execute careva obligațiuni, pe care de fapt le-a şi executat. Nu îi este cunoscut în ce domeniu activează pârâtul, însă precis că nu în domeniul transportului, nu îi este cunoscut pentru, dar îl poate folosi.

La întrebările instanței, reprezentantul pârâtului a comunicat că, fiind invocat faptul că reclamantul este un profesionist, iar pârâtul un consumător, de obligația reclamantului era să informeze pârâtul despre plată și restul. Acest autovehicul a fost procurat de la o persoană terță la data de 17.07.2021, iar la momentul procurării acestui mijloc de transport, deja era la parcarea companiei „Transcomunicații”. Despre faptul că plata lunară constituie suma de 500 lei, Stavilă Ion a aflat de la administratorul acestei societăți și de la persoana de la care a fost procurat acest mijloc de transport. Respectiv, Stavilă Ion s-a interesat despre faptul că dacă fostul proprietar al mijlocului de transport ar fi avut încheiat un contract de prestări servicii cu această societate, ori faptul că plata lunară constituie suma de 500 lei, pârâtul a

aflat-o din convorbirile cu administratorul. Mai mult decât atât pe tot parcursul de timp cât Stavilă Ion a ținut parcat mijlocul de transport la această parcare, nimeni, niciodată altceva nici nu ia invocat. Problema a apărut doar în momentul în care acesta a dorit să-și ridice mijlocul de transport. Pârâtul Stavilă Ion, nu efectua plata lunară a câte 500 lei, din motiv că nu era factură. Conform înțelegerii, pârâtului i-a fost comunicat, că în cazul în care acesta decide să ridice autovehiculul, atunci se prezintă și achită plata pentru locațiune. Respectiv, pârâtul Stavilă Ion, a înțeles că va achita atunci când îi va fi eliberată factura, plata fiind stabilită pentru fiecare lună, a câte 500 lei, iar când va fi preluat autovehiculul, atunci se va achita plata pentru parcarea acestuia pe perioada 16.07.2021-13.01.2023. O convenție în scris, în acest sens, nu a fost încheiată. Nu cunoaşte de câte ori partea pârâtă a fost la această parcare și de câte ori a luat mijlocul de transport de la parcare, ştie doar că acest autovehicul a fost ridicat, pentru a fi efectuată revizia tehnică, însă nu cunoaşte de câte ori. Stavilă Ion nu a fost telefonat de către partea reclamantă pentru a încheia o convenție și nici nu a fost telefonat pentru a se prezenta pentru achitarea plății lunare. Pe perioada ridicării mijlocului de transport, pârâtului Stavilă Ion nu ia fost permis să părăsească locul parcării. Numai după ce avocatul a intervenit cu colaboratorii de poliție, numai atunci lui Stavilă Ion i s-a permis să părăsească parcarea. Susţine că în momentul în care, Stavilă Ion a luat mijlocul de transport pentru a trece revizia tehnică, atunci nu a apărut nici o întrebare la nimeni. Acesta a ridicat mijlocul de transport, ulterior l-a întors și cu aceasta s-a sfârșit. Ulterior deja la data de 13.01.2023, când pârâtul Stavilă Ion s-a apropiat de către administratorul societății și ia comunicat că dorește să ridice autovehiculul, și să acte taxa pentru parcare, atunci și a apărut problema.

Pe perioada 16.07.2021-13.01.2023, autovehiculul a fost ridicat de la parcare pe o oră maximum. Atunci i s-a permis părăsirea parcării fără a achita plata pentru parcare.

Susţine că toate actele pe care este întemeiată cererea de chemare în judecată, sunt acte emise unilateral de către reclamant, care nu sunt opozabile pârâtului și pe care nu se poate întemeia hotărârea de judecată de încasare în acest caz, din contul pârâtului a acestor sume. Consideră că pârâtul Stavilă Ion și-a executat integral obligațiunile sale de plată a chiriei a acestui loc de parcare. Reclamantul trebuia să probeze, că a adus la cunoștință în alt mod, alte prețuri decât cele înțelese de către pârâtul Stavilă Ion pentru locațiunea acestui autovehicul.

Ţine să atragă atenția instanţei de judecată la faptul că, la materialele cauzei se regăsește și buletinul de identitate anexat de către reclamant și certificatul de înmatriculare a acestui autovehicul, iar în cazul în care, pârâtul Stavilă Ion urma să achite lunar, urma ca acest să fie somat de către partea reclamantă, motiv din care, considerăm că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile reprezentantului reclamantei și ale reprezentantului pârâtului, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate,

verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată prin prisma înscrisurilor atașate la acțiune și a obiecțiilor formulate de reprezentantul pârâtului, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată depusă de „Transcomunicații” SA este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În ședința de judecată s-a constatat că, potrivit autorizației eliberate „Transcomunicații” SA din 15 martie 2023, genul activității de comert al celei din urmă reprezintă serviciile de exploatre a părcărilor, iar grupul de servicii prestate este oferta de de spații pentru garare a autovehiculelor pe un teritoriu special.

Prin actul de primire -predare a mijlocului de transport din 13.01.2023, s-a stipulate că Locatorul predă, iar locatarul primește mijlocul de transport care a staționat pe teritoriul „Transcomunicații” SA din data de 25.06.2021 pînă la data de 13.01.2023, fără a fi achitată taxa de parcare.

Din momentul staționării acestui autocamion din 25.06.2021 pînă pe 17.07.2021, avea n/î ***** cu sren.*****.

La predarea-primirea mijlocului de transport Stavilă Ion, careva pretenții la integritatea mijlocului de transport, nu a avut.

În faza facturii fiscale nr.***** din 13.01.2023, pentru servicii de parcare, lui Stavila Ion s-au acordat servicii în sumă de 32990 lei.

Beneficiarul facturii, Stavila Ion, și-a exprimat dezacordul cu suma menționată pentru serviciile prestate, menționînd că conform înțelegerii din 17.07.2021, dînsul urma să achite lunar pentru gararea unității de transport. S-a facut mențiune că fostul proprietar a lăsat unitatea din data de 25.06.2021.

Suplimentar s-a prezentat actul de verificare a decontărilor pe suma restantă de 23490 de lei, ori prin dispoziția de plată Stavilă Ion, a achitat suma de 9500 de lei.

Ordinul nr.45 din 31.12.2017, prin care din data de 01.01.2018, prețul serviciilor de parcare în baza contractelor de parcare și/sau arenda teritoriului încheiate cu persoanelor fizice și juridice pentru autocamioane, pentru o zi constituia - 50 de lei, iar pentru o lună 600 de lei.

Prin ordinul nr.35-P din 23.09.2021, s-a majorat din 01 octombrie 2021, prețul serviciilor de parcare în baza contractelor de parcare și/sau arenda teritoriului încheiate cu persoanele fizice și juridice, pentru autocamioane per zi, 60 de lei, iar per lună 1080 de lei. Acest ordin urma a fi adus la cunoștință persoanelor vizate.

Certificatul de înmatriculare, pe numele lui Stavilă Ion, pe unitatea de transport din care se deduce că acesta a fost înmatriculat ori reînmatriculat în data de 17.07.2021.

Alte careva acte, așa precum au afirmat părțile că acestă unitate de transport pînă la 17.07.2021 ar fi aparținut altui proprietar, numele acestuia, ca contract de vînzare-cumpărare, procură, ori adeverința elibrată de IP „Agenția servicii publice" nu au fost prezentate, că fostul proprietar ar fi avut încheiat contract cu partea reclamantă pentru gararea unității de transport lunar, respectiv în cazul dat instanța va reține justă afirmația reclamantei că unitatea de transport a fost primită spre garare în data de 25.06.2021 și s-a aflat la unitatea de parcare începînd cu 25.06.2021-13.01.2023.

La fel, instanța atestă că partea reclamantă nu a prezentate date, informații ce ar atesta că au întreprins măsuri de a contacta pîrîtul ori au menționat că au deținut numărul de contact al acestuia, informîndu-l despre majorarea tarifului, de a identifica domiciliul acestuia, de a expedia mesaje, prin care l-ar atenționa asupra tarifcului de plată, pe care urmează să-l achite pe zi ori lunar. Informații din Registrul de evidență a mijloacelor de transport primite spre garare, dacă în data de 25.06.2021, a fost achitată plata pentru o zi sau lunară.

Art.308 din Codul civil, enunță că actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

De asemenea, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică. Forma este o condiţie de valabilitate a actului juridic numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Actul juridic care poate fi încheiat verbal se consideră încheiat şi în cazul în care comportamentul persoanei arată vădit voinţa de a-l încheia.

Tăcerea se consideră exprimare a voinţei de a încheia actul juridic în cazurile prevăzute de lege sau de acordul părţilor.

Actul juridic pentru care legea sau acordul părţilor nu stabileşte formă scrisă sau autentică poate fi încheiat verbal.

Prin urmare, revenind la speță, instanța va reține că între părți a fost încheiat un act juridic verbal, de prestări servicii conform prevederilor art. 1375 Cod civil, prin care o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură. Respectiv pentru încheierea acestor contracte nu este obligatorie forma scrisă sau autentică. Plata pentru servicii se

efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Or, în cadrul audierii părților cert s-a stabilit că unitatea de transport a fost primită spre garare de către „Transcomunicații" SA, din momentul gărării partea pîrîtă nu s-a prezentat la locul de parcare, respectiv cert se deduce că coportamentul părții pîrîte, Stavilă Ion, a arătat voința de a încheia actul juridic, prin tăcere.

Astfel, în cazul dat, îl avem pe prestator, care desfășoară activitate de a pune spațiul amenajat la dispoziția beneficiarului în vederea părcării autovehiculelor și de a obține venit din acestă activitate prin încasarea tarifelor și beneficiarul, care este persoana fizică care accesează și utilizează locul de parcare/garare unde staționează unitatea de transport pe o perioadă de timp determinată sau îndelungată, reieșind din înțelegerea părților.

Prin urmare, avînd în vedere că Stavilă Ion, a adus spre garare unitatea de transport la „Transcomunicații" SA, tacit a arătat acea voință de a încheiat actul juridic și respectiv de a achita plata pentru serviciul prestart.

Aici, instanța reține că prestatorul oferă servicii de parcare în baza contractelor și/sau arenda teritoriului încheiat cu personae fizice pentru o zi și pentru o lună.

În cazul, dat reținînd Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.672 din 19.06.1998, prestatorul urma să perfecteze documentele pentru transportul primit spre garare, să facă înscrierile despre proprietar în registrul de evidență a mijloacelor de transport primite spre garare, să-l informeze despre plată, inclusiv și să încaseze, plata pentru staţionare, eliberînd bonul de plată.

Or, ca urmare posesorul mijlocului de transport, beneficiar al serviciilor prestate de parcarea auto cu plată, este obligat să respecte cerinţele prevăzute de regulile de parcare, să prezinte spre control exterior recepţionerului de serviciu mijlocul de transport şi să-l parcheze la locul de garare, inclusiv și să achite la plata pentru garare.

Din datele, menționate, instanța atestă că partea reclamantă nu a prezentat asemenea acte deși partea prin tăcere a arătat voința de a încheia actul juridic, așa a fost înțeleasă și de că tre prestatorul de servicii „Transcomunicații" SA. Atunci era de obligația prestatorului de a concretiza plata pentru serviciile prestate.

În caz, cînd nu a stabilit-o la momentul primirii unității de transport, avînd datele proprietarului, urma să-I aducă la cunoștință că plata în cazul neîncheierii formei scrise a actului juridic, se va percepe zilnic și nu lunar.

Se rezumă aici a se face referire totuși la prevederile art. 3 alin. (1) și (2) din Codul civil că prestatorul de servicii în cazul dat este un profesionist, iar persoana fizică un consumator, în coroborare cu cele de la art.1011 alin. (1) din Codul civil, înainte de încheierea contractului de livrare a bunurilor, executare a lucrărilor, prestare a serviciilor, furnizare a conținutului digital sau a altei prestații de către un profesionist altei persoane, profesionistul are obligația de a furniza acelei persoane,

prin orice mijloace adecvate, informații cu privire la caracteristicile esențiale ale prestației care trebuie furnizate, pe care acesta le deține sau se poate aștepta să le dețină și a căror nefurnizare ar contraveni bunei-credințe; art. 1014 alin. (1) lit.c) din Codul civil, înainte ca un contract, altul decît un contract la distanță sau un contract negociat în afara spațiilor comerciale, sau orice *ofertă similară să producă efecte obligatorii asupra consumatorului, profesionistul îi furnizează consumatorului într-un mod clar și inteligibil următoarele informații, dacă acestea nu reies în mod evident din context: c)* prețul total al bunurilor sau serviciilor cu toate taxele incluse sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat în avans în mod rezonabil dată fiind natura bunurilor sau a serviciilor, modalitatea de calcul al prețului și, după caz, toate costurile suplimentare de transport, de livrare ori taxele poștale sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate în avans în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare ar putea fi suportate de consumator; art.1019 alin. (2) Cod civil, dacă un profesionist a încălcat una dintre obligațiile impuse de dispozițiile art. 1011-1018, iar contractul a fost încheiat, profesionistul poartă obligații contractuale așa cum cealaltă parte le-a înțeles în mod rezonabil din cauza absenței informației sau incorectitudinii ei. În caz de neexecutare a acestor obligații contractuale, consumatorul poate recurge la mijloacele juridice de apărare disponibile creditorului conform art. 901-946.

Prin urmare, instanța va reține că, atît timp cît „Transcomunicații" SA nu a adus la cunoștință lui Stavilă Ion despre prețul pentru gararea unității de transport, că acesta va fi pe zi dacă nu va încheia contract, ultimul va purta obligațiile pentru neexecutarea contractului precum cealaltă parte le-a înțeles și anume că plata lunară ar fi de 600 de lei.

Acest, fapt se deduce din însuși explicațiile date în referință că prețul serviciilor de parcare propus de „Transcomunicații" SA și acceptat de pîrît a constituit inițial 600 de lei.

Din perspectiva normelor legale citate mai sus, instanța conchide că cerința reclamantei „Transcomunicații" SA cu privire la încasarea din contul pârâtului Stavilă Ion a sumei de 23490 de lei, este parțial întemeiată și urmează a fi admisă în parte, cu dispunerea încasării din contul pârâtului în beneficiul reclamantei „Transcomunicații" SA a datoriei în mărime de 1560 lei, pentru perioada cuprinsă 25.06.2021-13.01.2023, cu plata lunară de 600 de lei, din care s-a dedus suma achitată de 9500 de lei.

Subsidiar instanța, va respinge cerința părții reclamante în partea în care a solicitat încasarea sumei în baza tarifelor majorate și anume în baza ordinului nr.35-P din 23.09.2021, deoarece nu au fost respectate prevederile pct. 2 din acest ordin. Stavilă Ion, nu a fost informat prin nici o modalitate de către reclamantă despre emiterea Ordinului privind modificarea tarifelor pentru parcare, necunoscând despre majorarea prețului.

Or, în aspectul menționat partea reclamantă în ședința de judecată a menționat că a informat pîrîtul, prin intermediul telefonului, însă o careva probă nu a fost prezentată instanței, deși numărul de contact al acestuia se cunoștea.

Concomitent, se atestă că este întemeiată, urmând a fi admisă și cerința reclamantei „Transcomunicații" SA privind încasarea dobânzii de întârziere doar că în mărime de 149,97 lei, reieșind din datoria obligației neexecutate, iar în susținerea acestei concluzii, se impun a fi precizate următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 874 Cod Civil, În cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată..

Articolul 942 alin. (1), (2) Cod civil, statuează că, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Instanța subliniază că, dobânda de întârziere este plata pentru folosirea surselor financiare străine. Creditorul obligaţiei pecuniare nu trebuie să dovedească dauna cauzată prin întârzierea executării, deoarece stabilirea acestor daune se face anticipat, în baza art.972 Cod civil, dacă o lege specială sau contractul părţilor nu prevăd altă mărime a dobânzii.

Pentru curgerea de drept a dobânzilor de întârziere se cer a fi îndeplinite următoarele condiţii: obligaţia debitorului să constea în plata unei sume de bani, obligaţia să fie lichidă şi exigibilă.

Obligaţia de plată a dobânzii de întârziere survine doar în cazul în care debitorul a fost pus în întârziere în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Analizând materialele dosarului în coraport cu normele legale citate, instanța consideră că este întemeiată și urmează a fi admisă și cerința reclamantei privind încasarea dobânzii legale în mărime de 149,97 lei, așa cum, prin înscrisurile cauzei s-a confirmat cu certitudine că pîrîtul nu a admis o restanță de plată în mărime de 1560 lei, pentru serviciile de parcare

Instanța reține că, la depunerea acțiunii, „Transcomunicații" SA, a achitat taxa de stat în sumă de 771,89 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 289 din 16.06.2023, dar avînd în vedere că pretențiile prății au fost admise parțial, respectiv taxa de stat va fi achitată proporțional pretențiilor admise din acțiuni în sumă de 270 de lei.

Corespunzător, ținând cont de prevederile art. 94 Cod de procedură civilă, instanța va obliga pârâtul, Stavilă Ion să compenseze reclamantei „Transcomunicații" SA cheltuielile de judecată suportate, sub forma taxei de stat în mărime de 270 lei.

Instanța de judecată reiterează că în cadrul prezentului proces, interesele „Transcomunicații" SA au fost reprezentate de avocatul Garștea Nina, iar pentru serviciile prestate de acest avocat, reclamanta a achitat suma de 5500 lei.

Conform dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenta juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica și jurisprudența dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; *listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul)*.

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Astfel, având la bază criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistență juridică, și lipsa loistei detaliate a actelor și acțiunilor efectuate, instanța de judecată va încasa din

contul lui Stavilă Ion în beneficiul „Transcomunicații” SA suma de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, cuantum pe care instanța îl apreciază ca fiind real, necesar și rezonabil, precum și ținînd cont de pretențiile admise.

Totodată, instanța va respinge alegațiile părții pîrîte, că dînsul a obținut dreptul de proprietate în data de 17.07.2021, ori nu au fost prezentate date că acest mijloc de transport a fost reînregistrat de pe numele altei persoane, care a fost numele acesteia, în baza cărui temei a fost reînregistrat acest mijloc de transport, în baza unui contrat de vînzare-cumpărare, recipisă pentru a putea verifica dacă Stavilă Ion și-a luat angajamentul de a prelua datoria și fostului proprietar. Nu a fost prezentate mijloace materiale de probă că pîrîtul și-a asumat angajamentul de a achita plata începând cu data de 17.07.2021, ori aceste expuneri însuși se contrazic cu datele expuse în referințele și cele date de reprezentat în cadrul ședinței de judecată, în care o dată partea recunoaște că acel mijloc de transport a staționat din perioada 25.06.2021 și că s-a negociat o plată lunară, pentru care a achitat, iar pe de altă parte indică că plata urma a fi calculată din 17.07.2021 și se contrazic cu declarațiile reclamantului care a afirmat că anume Stavilă Ion a adus spre garare unitatea de transport și nu alte persoane.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța reiterează că acțiunea înaintată cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată este întemeiată și urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu prevederile art. 238-241, 243 din CPC al RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite în parte cererea de chemare în judecată înaintată de „Telecomunicații” SA către STAVILĂ Ion cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

STAVILĂ Ion, cod personal *****, cu domiciliul în r-nul Criuleni, ***** trebuie să plătească în beneficiul „Telecomunicații” SA, cod personal *****, cu sediul în mun.Chișinău, com.Stăuceni, str.Ciorescu 1 datoria în sumă de 1560 (una mie cinci sute șaizeci) lei, rezultată pentru prestarea serviciilor de parcare lunară stabilit potrivit ordinului nr.45 din 31.12.2017, dobînda de întîrziere pentru perioada de 17.02.2023-16.06.2023 în sumă de 149,97 lei, cheltuielile de judecată sub formă de taxa de stat în sumă de 270 de lei, proporțional pretențiilor admise și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 2000 lei (două mii de lei), iar în total suma de 3979,97 lei (trei mii nouă sute șaptezeci și nouă lei).

În rest, pretențiile, se resping, ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Președintele ședinței
Judecătorul Arapu-Buţco Alina
Copia justă